

Viatges al paradís

He visitat una agència de viatges de les que vessen de fotografies del paradís i en què mitja dotzena de rellotges pengen de la paret per anunciar l'hora de cinc megalòpolis i, en aquest cas, també la de la meua ciutat. Hi he anat perquè volia comprovar si els bitllets del TGV es venen bé. Vaja, per saber si els majoristes de viatges han fet entendre a les agències que han de convèncer els clients que, al paradís, també s'hi pot arribar amb tren.

Mentre esperava la tanda, he pogut comprovar l'habilitat de «l'assessora» de l'agència en l'ús del programari Amadeus de reserva i venda de bitllets i, també, l'experiència aviadora d'un dels clients que em precedia, que, amb la col·laboració de l'aplicació informàtica, ha triat els seients en cada un dels vols en funció del trajecte, del que se sobrevola. «No és qüestió de perdre's el que passa a baix mentre s'és allà dalt», he sentit que deia. M'ha fascinat la possibilitat de triar el seient de l'avió de la mateixa manera que, al ServiCaixa, es tria el de qualsevol teatre o cinema. Sincerament, no ho coneixia.

Quan han enllestit i m'ha tocat a mi, he demanat si es disposava de les mateixes eines –les que ensenyava als altres viatgers– per encarregar un viatge amb tren. La resposta ha estat que no. He trobat sensacional que un programari de la potència de

Viatjar amb tren és car

Que ningú no s'enganyi, que viatjar amb tren és car perquè no existeix cap Ryanair dels rails. Ara que estem connectats amb la resta del continent no tenim excuses per viatjar-hi amb tren, o potser sí, una de molt gran: el preu.

l'Amadeus, que fa el fet per a places d'hotel, d'avió, de vaixell i molt més, no permeti fer el mateix amb places de tren. Quina desil·lusió! M'hauria agradat veure, per exemple, una cabina del TGV dibuixada amb la mateixa precisió que la del Boeing 767 que havia aparegut a la pantalla no feia ni cinc minuts. De fet, a la interfície hi ha una pestanya que posa Renfe, però en aquest terminal no funcionava. De bitllets per anar amb la Renfe sí que en venen, però els gestionen a través del web de la companyia, que ofereix una versió especial per a professionals que, segons m'ha fet saber, funciona molt bé.

De tota manera, m'ha semblat que la noia de l'agència parlava dels de la Renfe com si fossin els únics trens del món. Li he matisat que, el que li demanava, era un viatge per Europa i que s'oblidés de la companyia espanyola. Aleshores m'ha aclarit que també hi ha un programari específic per als trens europeus, però que no l'ha fet servir mai perquè ningú no li ha demanat per viatjar amb tren a l'estranger. Com si volgués buscar un reforç a l'argument, m'ha fet saber que una cabina per a quatre, al Talgo de París, costa 800€ –anada i tornada– en classe turista, «i és un tren espanyol!», ha afegit. Quan he insistit que m'oferís uns altres itineraris per al TGV no ha pogut més, la curiositat l'ha vençuda i, a la fi, ha acabat per preguntar: «Què et passa, és que et fa por anar amb avió?».

DUIXANS

